



МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ ТА НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ УКРАЇНИ
«КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ»
КАФЕДРА ОБЧИСЛЮВАЛЬНОЇ ТЕХНІКИ

Лабораторна робота №3

з дисципліни «Технології проектування
комп'ютерних систем»
на тему: «Оперативний запам'ятовуючий
пристрій»

Виконав:
студент 4-го курсу
факультету ІОТ
групи ІО-41
Демчик В. В.
НЗК 4111

Перевірив:
проф. Сергієнко А. М.

Тема: Оперативний запам'ятовуючий пристрій.

Мета та основні завдання роботи: оволодіти знаннями і практичними навичками з проектування пристроїв пам'яті, таких як ОЗП (RAM). Лабораторна робота також служить для оволодіння навичками програмування і налагодження опису RAM на мові VHDL.

Завдання на лабораторну роботу: розробити блок пам'яті за наведеними нижче умовами:

Розрядність слів – 16 біт.

Об'єм пам'яті – 5120 слів.

Виходів – 1.

Тип виходу – тристабільний буфер.

Виконати описання поведінкової моделі. Провести аналіз отриманих графіків роботи схем.

Хід проектування:

Виконаємо опис входів та виходів RAM:

CLK	Синхросигнал
R	Скидання
WR	Запис даних ІО в пам'ять за адресою AD
OE	Сигнал тристабільному буферу на видачу прочитаного слова
AD	Адреса
ІО	Вхідні/вихідні дані

Оскільки за варіантом ОЗП повинна вміщувати 5120 слів, то для їх індексації знадобляться ($5119_{10} = 0001\ 0011\ 1111\ 1111_2$) - 16-бітні адреси.

Код програми:

Поведінкова модель:

```
library IEEE;
use IEEE.STD_LOGIC_1164.all;
library UNISIM;
use UNISIM.all;
use CNetwork.all;

entity RAM is
port(
  CLK : in BIT; -- synchro
  R : in BIT; -- reset
  WR: in BIT; -- write
  OE: in BIT; -- get read word
  AD : in STD_LOGIC_VECTOR(15 downto 0); -- address
  IO : inout STD_LOGIC_VECTOR(15 downto 0);-- data
```

end RAM;

architecture BEH of RAM is

type MEM5KX16 is array(0 to 5119) of BIT_VECTOR(15 downto 0);

constant RAM_init: MEM5KX16:= -- initial memory status

(X"0000",X"0000",X"0000",X"0000",X"0000",X"0000",X"0000",X"0000",others=> X"0000");

signal addr,do: BIT_VECTOR(15 downto 0);

signal addri : INTEGER;

begin

addr<= To_bitvector(AD);

----- Memory block -----

RAM1K:process(CLK,addr,addri)

variable RAM: MEM5KX16:= RAM_init;

--variable addri: INTEGER;

begin

addri <= BIT_TO_INT(addr(15 downto 0));

if CLK='1' and CLK'event then

if WR = '1' then

RAM(addri):= To_bitvector(IO); --write

end if;

if R='1' then

do<= X"0000"; --reset

else

do<= RAM(addri); --read

end if;

end if;

end process;

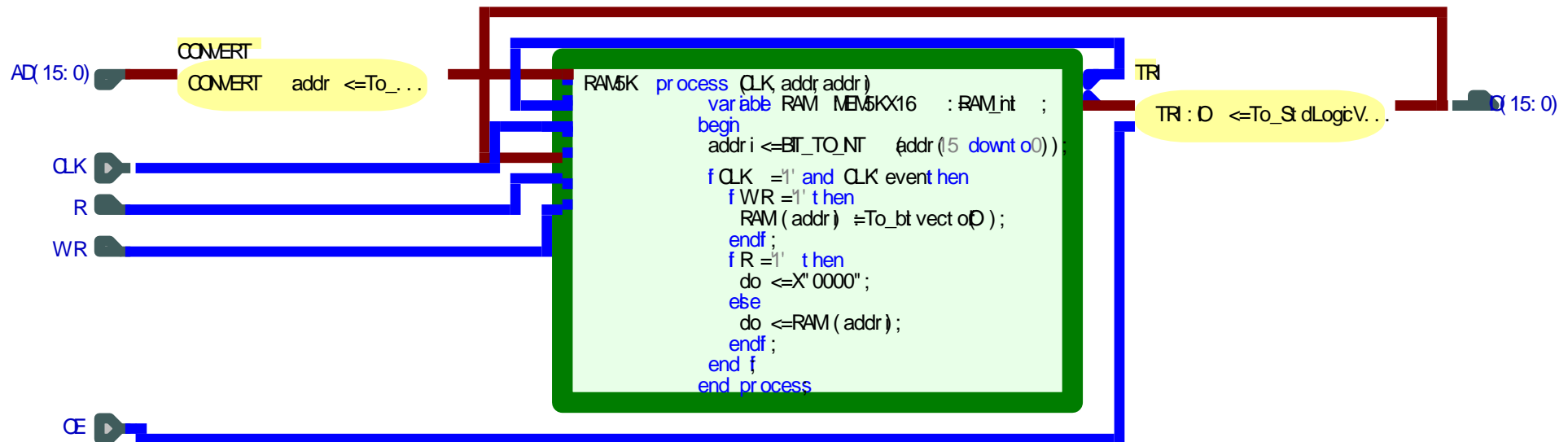
-- Tristate output buffer -----

TRI:IO<= To_StdLogicVector(do) when OE='1'

else "ZZZZZZZZZZZZZZZZZZ";

end BEH;

Згенерована схема на основі описаної архітектури:



Design Unit Header

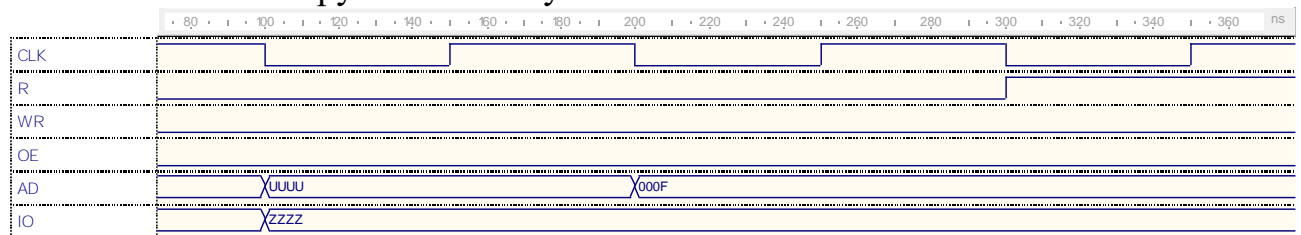
```
library ram;
use ram.cnetwor_kal;
library ieee;
use ieee.std_logic_1164;
```

Architecture Declaration

```
constant RAM_int : RAM_int := X"0000", X"0000", X"0000", X"0000", X"0000", X"0000", X"0000", X"0000", X"0000", X"0000", X"0000", X"0000", X"0000", X"0000", X"0000", X"0000";
-- Added by Active-HDL Do not change code inside this section.
type RAM_int is array (to_integer(15 downto 0) of BIT_VECTOR (15 downto 0));
-- End of declaration.
```

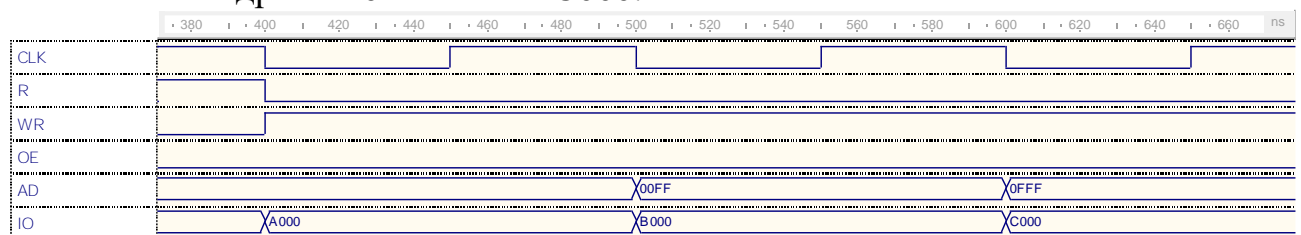
Результати симуляції:

Для початку перевіримо роботу тристабільного буферу на «холостому ході», встановивши всі керуючі біти в нульове положення:

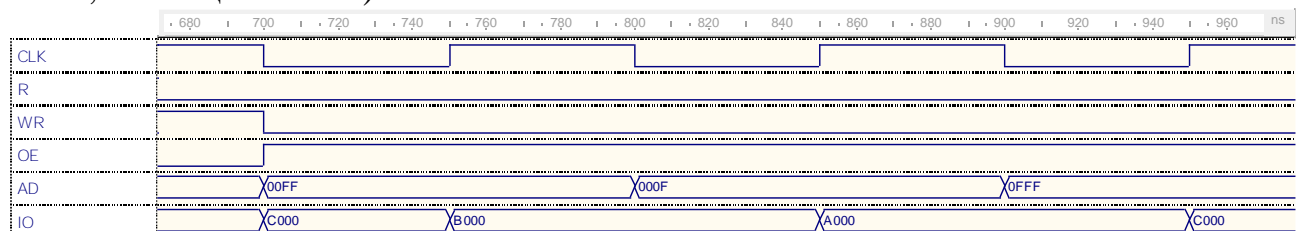


Як бачимо, незалежно від того, надходить адреса чи ні, а також чи активне скидання (R) чи ні, на виході ми маємо високоомний стан.

Запишемо за адресою 000F слово A000,
за адресою 00FF слово B000,
за адресою 0FFF слово C000.



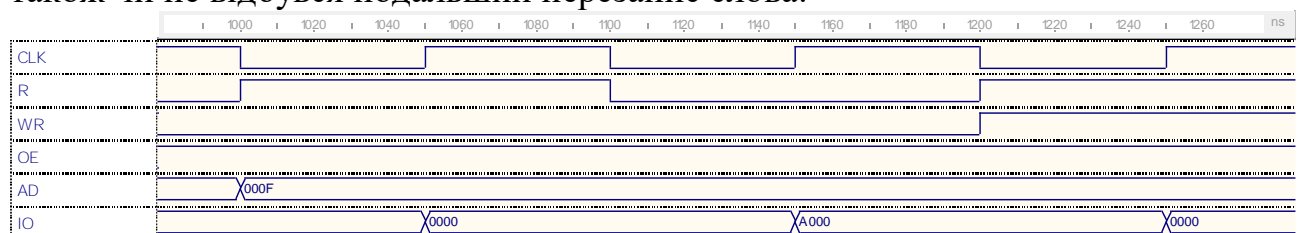
Тепер прочитаємо ці слова в тасованому порядку (спочатку за 00FF, потім за 000F, і в кінці за 0FFF):



Як бачимо, головна перевага роздільних входів для даних та для адреси в тому, що запис за поточною адресою відбувається за один такт, а не за два, як було б у випадку спільної шини адреси та даних.

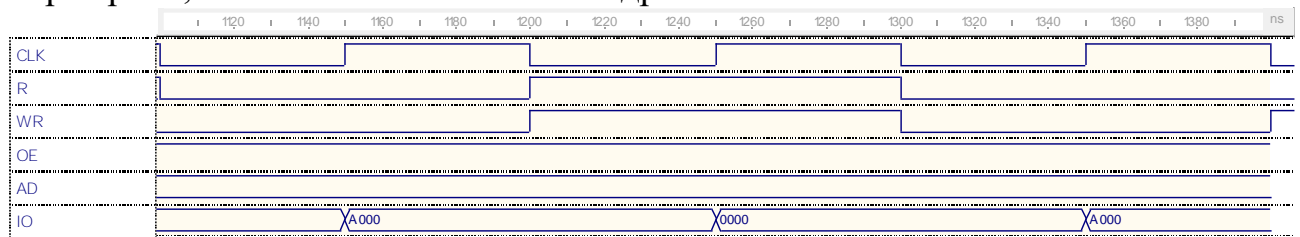
Відповідно головний недолік – неможливість конвеєрного принципу роботи, коли за один такт відбувається запам'ятовування адреси для нових даних, та видача дані за старою адресою. Проте, за роздільних шин адреси та даних такий принцип роботи взагалі не є необхідним.

Перевіримо видачу нульового слова по випадковій адресі (000F) та сигналу R, а також чи не відбувся подальший перезапис слова:



Як бачимо, перезапису не відбулося, після встановлення R назад в «0» за адресою 000F було видано слово A000.

Спробуємо подати одночасно сигнали R та W, а потім відімкнути їх та перевірити, чи не змінилося слово за адресою 000F.



Як бачимо, перезапису не відбулося.

Зробимо перезапис за адресою 00FF. Запишемо туди D000, і через один такт здійснимо зчитування за цією ж адресою.

